

DECIZIE
în numele Legii

02 mai 2017 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător: Cobzac Elena

Judecători: Ouș Ludmila și Teleucă Stelian

Grefier: Lungu Maricica

Cu participarea:

Procurorului: Scutelnic Cătălin

Avocatului: XXXXXXXXXXX

Inculpatului: XXXXXXXXXXX

A examinat în ședință publică apelurile declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și de inculpatul XXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXXX în cauza penală de învinuire a lui:

XXXXXXXXXX, născut la 20.05.1958 în Republica Moldova, cu viza de reședință în mun. Chișinău str. Gurie Grosu 26, ap. 63, domiciliat în mun. Chișinău, str. Costești 51, cetățean al Republicii Moldova, angajat în cadrul Consiliului Concurenței în calitate de vice-director, studii superioare, căsătorit, nu are persoane la întreținere, fără grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare, distincții de stat, fără antecedente penale,

- învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 13.09.2013-XXXXXXXXXX

Instanța de apel : 19.01.2017-02.05.2017

Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra apelurilor declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și de inculpatul XXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXXX, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, și i s-a numit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale ce constituie 40000 (patruzeci mii) lei.

Corpurile delictive: compact discurile de model „Titanum” cu numerele: 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1164, 1165 și de model „Esperanza” cu nr.nr.1162 și 1163, precum și documentele în original care constituie mijloc material de probă și recunoscute ca corp delict (scrisoarea fără număr și fără dată a ÎS „Stațiunea Tehnico-Experimentală „Maximovca” adresată Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare; copia ordinul nr.14-P din 08.05.2013; procesul-verbal nr.1 al comisiei de licitație instituită în cadrul ÎS „STE Maximovca” prin ordinul nr.14-P din 08.05.2013; procesul-verbal nr.1A al comisiei de licitație instituită în cadrul ÎS „STE Maximovca”; registru de înregistrare a participanților la licitația privind arendarea brigăzii de tractoare nr.2; procesul-verbal nr.2 privind rezultatele licitației din 17 mai 2013; contractul de arendă nr.1 nedatat cu anexa nr.1 pe 4 file; cererea de participare la licitație din 14 mai 2013 din numele cet.Grabovschi Eugeniu; cererea de participare la licitație din 14 mai 2013 din numele S.R.L. „Doi Cumătri” de către V.Galoi; factura nr.72 din 16.05.2013; ziarul Drapelul Muncii din 26 aprilie 2013; chitanțele din 15 mai 2013; fila de dimensiune 10*10 din 21 mai 2013; fila de dimensiune 09*09, de păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia. Corelativ, mijloacele bănești în sumă de 90000 (nouăzeci mii) lei, recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 18 iulie 2013 (f.d.218, Vol.1) după cum urmează: 90 bancnote cu nominalul 500 lei MD: 500 lei seria H.0012 nr.103092; 500 lei seria H.0012 nr.103093; 500 lei seria H.0012 nr.103094; 500 lei seria H.0012 nr.103095; 500 lei seria H.0012 nr.103096; 500 lei seria H.0012 nr.103097; 500 lei seria H.0012 nr.103098; 500 lei seria H.0012 nr.103099; 500 lei seria H.0012 nr.103100; 500 lei seria H.0012 nr.103001; 500 lei seria H.0012 nr.103002; 500 lei seria H.0012 nr.103003; 500 lei seria H.0012 nr.103004; 500 lei seria H.0012 nr.103005; 500 lei seria H.0012 nr.103006; 500 lei seria H.0012 nr.103007; 500 lei seria H.0012 nr.103008; 500 lei seria H.0012

nr.103009; 500 lei seria H.0012 nr.103010; 500 lei seria H.0012 nr.103011; 500 lei seria H.0012 nr.103012; 500 lei seria H.0012 nr.103013; 500 lei seria H.0012 nr.103014; 500 lei seria H.0012 nr.103015; 500 lei seria H.0012 nr.103016; 500 lei seria H.0012 nr.103017; 500 lei seria H.0012 nr.103018; 500 lei seria H.0012 nr.103019; 500 lei seria H.0012 nr.103020; 500 lei seria H.0012 nr.103021; 500 lei seria H.0012 nr.103022; 500 lei seria H.0012 nr.103023; 500 lei seria H.0012 nr.103024; 500 lei seria H.0012 nr.103025; 500 lei seria H.0012 nr.103026; 500 lei seria H.0012 nr.103027; 500 lei seria H.0012 nr.103028; 500 lei seria H.0012 nr.103029; 500 lei seria H.0012 nr.103030; 500 lei seria H.0012 nr.103031; 500 lei seria H.0012 nr.103032; 500 lei seria H.0012 nr.103033; 500 lei seria H.0012 nr.103034; 500 lei seria H.0012 nr.103035; 500 lei seria H.0012 nr.103036; 500 lei seria H.0012 nr.103037; 500 lei seria H.0012 nr.103038; 500 lei seria H.0012 nr.103039; 500 lei seria H.0012 nr.103040; 500 lei seria H.0012 nr.103041; 500 lei seria H.0012 nr.103042; 500 lei seria H.0012 nr.103043; 500 lei seria H.0012 nr.103044; 500 lei seria H.0012 nr.103045; 500 lei seria H.0012 nr.103046; 500 lei seria H.0012 nr.103047; 500 lei seria H.0012 nr.103048; 500 lei seria H.0012 nr.103049; 500 lei seria H.0012 nr.103050; 500 lei seria H.0012 nr.103061; 500 lei seria H.0012 nr.103062; 500 lei seria H.0012 nr.103063; 500 lei seria H.0012 nr.103064; 500 lei seria H.0012 nr.103065; 500 lei seria H.0012 nr.103066; 500 lei seria H.0012 nr.103067; 500 lei seria H.0012 nr.103068; 500 lei seria H.0012 nr.103069; 500 lei seria H.0012 nr.103070; 500 lei seria H.0012 nr.103071; 500 lei seria H.0012 nr.103072; 500 lei seria H.0012 nr.103073; 500 lei seria H.0012 nr.103074; 500 lei seria H.0012 nr.103075; 500 lei seria H.0012 nr.103076; 500 lei seria H.0012 nr.103077; 500 lei seria H.0012 nr.103078; 500 lei seria H.0012 nr.103079; 500 lei seria H.0012 nr.103080; 500 lei seria H.0012 nr.103081; 500 lei seria H.0012 nr.103082; 500 lei seria H.0012 nr.103083; 500 lei seria H.0012 nr.103084; 500 lei seria H.0012 nr.103085; 500 lei seria H.0012 nr.103086; 500 lei seria H.0012 nr.103087; 500 lei seria H.0012 nr.103088; 500 lei seria H.0012 nr.103089; 500 lei seria H.0012 nr.103090; 500 lei seria H.0012 nr.103091. 10 bancnote cu nominalul 500 lei MD anul emisiei 1992: nr.103051, seria H.0012; nr.103052, seria H.0012; nr.103053, seria H.0012; nr.103054, seria H.0012; nr.103055, seria H.0012; nr.103056, seria H.0012; nr.103057, seria H.0012; nr.103058, seria H.0012; nr.103059, seria H.0012; nr.103060, seria H.0012. 200 bancnote cu nominalul 200 lei MD: Seria G.0033 nr.765124; Seria G.0023 nr.426917; Seria G.0008 nr.502973; Seria G.0060 nr.657976; Seria G.0019 nr.723963; Seria G.0036 nr.427106; Seria G.0007 nr.448316; Seria G.0016 nr.548285; Seria G.0041 nr.338231; Seria G.0054 nr.582195; Seria G.0048 nr.788180; Seria G.0021 nr.400304; Seria G.0053 nr.386726; Seria G.0007 nr.700999; Seria G.0037 nr.202675; Seria G.0025 nr.799673; Seria G.0044 nr.720021; Seria G.0033 nr.633658; Seria G.0007 nr.339053; Seria G.0032 nr.779615; Seria G.0034 nr.377799; Seria G.0021 nr.460995; Seria G.0054 nr.688453; Seria G.0035 nr.576981; Seria G.0053 nr.403080; Seria G.0019 nr.712575; Seria G.0045 nr.380448; Seria G.0003 nr.498755; Seria G.0024 nr.686338; Seria G.0028 nr.727184; Seria G.0047 nr.662723; Seria G.0008 nr.641251; Seria G.0027 nr.441657; Seria G.0053 nr.722884; Seria G.0015 nr.343044; Seria G.0040 nr.714858; Seria G.0005 nr.371146; Seria G.0024 nr.359394; Seria G.0052 nr.567733; Seria G.0037 nr.617812; Seria G.0036 nr.309824; Seria G.0048 nr.788182; Seria G.0048 nr.788183; Seria G.0048 nr.788175; Seria G.0048 nr.788162; Seria G.0048 nr.788176; Seria G.0048 nr.788177; Seria G.0041 nr.408720; Seria G.0011 nr.611197; Seria G.0025 nr.652415; Seria G.0052 nr.190198; Seria G.0004 nr.820816; Seria G.0036 nr.765168; G.0044 nr.477642; G.0012 nr.670529; G.0052 nr.455770; G.0028 nr.799410; G.0025 nr.817004; G.0039 nr.721360; G.0037 nr.222946; G.0035 nr.683702; G.0018 nr.562605; G.0006 nr.247368; G.0057 nr.743065; G.0003 nr.523047; G.0012 nr.634887; G.0002 nr.595131; G.0017 nr.419435; G.005 nr.554388; G.0053 nr.376402; G.0012 nr.773127; G.0040 nr.321195; G.0017 nr.289066; G.0040 nr.634849; G.0043 nr.259374; G.0057 nr.310132; G.0007 nr.613557; G.0009 nr.407289; G.0019 nr.251023; G.0051 nr.353225; G.0006 nr.811259; G.0048 nr.752072; G.0051 nr.696317; G.0053 nr.795436; G.0024 nr.637557; G.0029 nr.441867; G.0013 nr.542332; G.0050 nr.779199; G.0020 nr.515877; G.0058 nr.406671; G.0050 nr.069266; G.0002 nr.114306; G.0021 nr.354834; G.0004 nr.523246; G.0018 nr.703652; G.0008 nr.613455; G.0019 nr.195193; G.0028 nr.260210; G.0009 nr.371323; G.0057 nr.373802; G.0044 nr.279931; G.0005 nr.767453; Seria G.0027 nr.363396; G.0014 nr.579607; G.0050 nr.503484; G.0014 nr.325110; G.0010 nr.297770; G.0042 nr.515072; G.0059 nr.618473; G.0034 nr.695178; G.0049 nr.294995; G.0001 nr.427582; G.0023 nr.820627; G.0020 nr.731414; G.0008 nr.531639; G.0015 nr.781007; G.0040 nr.197782; G.0041 nr.524729; G.0012 nr.769732; G.0058 nr.226544; G.0045 nr.179189; G.0039 nr.037743; G.0015 nr.596970; G.0018 nr.779639; G.0043 nr.392542; G.0018 nr.550627; G.0007 nr.808017; G.0007 nr.808012; G.0021 nr.323987; G.0044 nr.788026; G.0031 nr.228066; G.0034 nr.789485; G.0055 nr.381062; G.0057 nr.473110; G.0052 nr.412669; G.0038 nr.375107; G.0037 nr.202820; G.0055 nr.495979; G.0006 nr.439829; G.0031 nr.406494; G.0041 nr.511717; G.0023 nr.640676; G.0019 nr.635313; G.0058 nr.517883; G.0020 nr.578499; G.0053 nr.748684; G.0036 nr.766995; G.0002 nr.798289; G.0038 nr.607689; G.0043 nr.450516; G.0020 nr.749794; G.0007 nr.556174; seria G.0057 , nr.496941; seria G.0008 , nr.720891; seria G.0031, nr.394003; seria G.0035, nr.754904; seria G.0033, nr.641097; seria G.0033, nr.641099; seria G.0033, nr.641098; seria G.0012, nr.454209; seria G.0010, nr.394995; seria G.0004, nr.574703; seria G.0024, nr.547488; seria G.0013, nr.217878; seria G.0009, nr.615178; seria G.0059, nr.571082, seria G.0025, nr.618772; seria G.0060, nr.449539; seria G.0023, nr.434971; seria G.0042, nr.376197; seria G.0030, nr.800634; seria G.0058, nr.404893; seria G.0037, nr.696189; seria G.0021, nr.704449; seria G.0017, nr.833077; seria G.0048, nr.788178; seria G.0048, nr.788181; seria G.0037, nr.372000; seria G.0019, nr.409548; seria G.0052, nr.540065; seria G.0034, nr.773928; nr.716144, seria G.0047; nr.625843, seria G.0024; nr.362716, seria G.0020; nr.395590, seria G.0045; nr.814410, seria G.0015; nr.418427, seria G.0013; nr.272111, seria G.0033; nr.595595, seria G.0015; nr.673594, seria G.0008; nr.673593, seria G.0008; nr.772701, seria G.0046; nr.800770, seria G.0030; nr.800771, seria G.0030; nr.367854, seria G.0060; nr.670904, seria G.0012; nr.595538, seria G.0029; nr.283118, seria G.0036; nr.374453, seria G.0054; nr.496694, seria G.0005, s-a dispus de restituit proprietarului Centrul Național Anticorupție, la definitivarea sentinței.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit în fapt că XXXXXXXXXX Ivan, activând în calitate de președinte al asociației obștești a viticultorilor din Republica Moldova, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În perioada lunii martie-aprilie 2013, Veceslav Galoi, în discuție cu XXXXXXXXXX Ivan, i-a comunicat precum că ar dori să încheie un contract de arendă a terenului amplasat în com. Maximovca, mun. Chișinău, ce aparține Institutului Științifico-Practic de Biotehnologie în Zootehnie și Medicină Veterinară, instituție subordonată Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare solicitându-i ajutor în acesta sens. În cadrul aceleiași discuții, XXXXXXXXXX i-a comunicat lui Galoi Veceslav precum că a discutat cu funcționarii din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și pentru a încheia contractul respectiv Galoi Veceslav urmează să ia în calcul mai multe condiții, și în special faptul că încheierea contractului de arendă va avea loc doar în rezultatul unei licitații și câștigător poate fi desemnat doar un agent economic.

În cadrul aceleiași discuții XXXXXXXXXX i-a menționat precum că poate interveni pe lângă funcționarii din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare pentru a fi adoptată o decizie în favoarea lui Galoi Veceslav și anume agentul economic pe care acesta îl reprezintă să fie desemnat câștigător al licitației, pentru acest serviciu XXXXXXXXXX, a pretins de la Galoi Veceslav, suma de 10000 euro, (echivalentul conform ratei oficiale de schimb a BNM a sumei de 159300 lei), convenind ulterior asupra sumei acceptate

definitive de 90000 lei.

Întru realizarea intenției sale, la 10.04.2013, XXXXXXXXXX, aflându-se în fața sediului Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr.162, a primit de la Galoi Veceslav, 5000 lei, prima tranșă din suma convenită, acțiunea având loc în cadrul măsurii speciale de investigație realizate de către organul de urmărire penală a CNA.

Tot el, Covaș Nicoale, întru realizarea aceluiași scop infracțional, la 30.04.2013, aflându-se în fața sediului BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 81 „A”, a primit de la Galoi Veceslav, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 45000 lei, care a reprezentat a doua tranșă din suma de 90000 lei convenită anterior. La 22.05.2013, ora 20.28 Galoi Veceslav în incinta restaurantului „Bastion” situat mun. Chișinău str. București nr. 68, de asemenea sub controlul organului de urmărire penală a CNA i-a transmis lui XXXXXXXXXX suma de 45000 lei, ce constituia ultima tranșă din suma convenită, ultimul fiind reținut de colaboratorii CNA în flagrant.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi - *pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.*

3. Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, solicitând casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea culpabilității lui XXXXXXXXXX Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod Penal RM, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu aplicarea art. 65 alin. (3) Cod Penal și anume măsura de pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 3 (trei) ani; măsura de reprimare preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, aplicată inculpatului XXXXXXXXXX Ion, să fie menținută fără modificări până la intrare în vigoare a sentinței emise, corpurile delictive anexate la cauza penală să fie păstrate la materialele prezentei cauze penale, iar banii – corpuri delictive, să fie restituiți proprietarului.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că la stabilirea termenului pedepsei conform art. 75 Cod penal, instanța de fond trebuia să țină cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite. Legiuitorul a stabilit că obiectul infracțiunii prevăzute de art. 326 din Codul penal îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, a organelor de drept și a persoanelor cu funcții de răspundere în scopul îndeplinirii de către aceștia a atribuțiilor lor de serviciu în mod corect, cu respectarea intereselor legale ale persoanelor fizice și juridice care creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lăsând să se creadă că aceștia ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

Prin sentința din XXXXXXXXXX nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor în art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal și astfel, XXXXXXXXXX Ion prin acțiunile sale ilegale a atentat asupra relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, încrederea populației în instituțiile statului și în bună funcționare a lor.

La aplicarea pedepsei mai blânde decât cea solicitată de acuzatorul de stat, nu s-a luat în considerație personalitatea inculpatului, astfel încât pedeapsa numită nu va restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și altor persoane de noi infracțiuni și nu va constitui o garanție și o asigurare bună a funcționării întregului sistem de securitate a țării, iar drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM nu vor fi apărate.

În cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. Ține de menționat că pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 CP, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane. Practica aplicării măsurilor de pedeapsă, evidențiată în Studiu, demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

Astfel, condamnând persoanele pentru infracțiunile de corupție, instanțele trebuie să asigure aplicarea pedepsei prevăzute expres de sancțiune, inclusiv cu aplicarea pedepselor complementare care sunt obligatorii.

Instanțele, judecând cauzele de corupție, la individualizarea pedepsei, incorect, conducându-se de prevederile art. 76 alin. (2) Cod penal indică ca circumstanță atenuantă lipsa antecedentelor penale la persoanele cu funcții de răspundere sau la persoanele publice. Or, legislația în vigoare, ce reglementează statutul diferitor persoane publice, prevede drept condiție pentru numirea, alegerea acestora în funcție lipsa antecedentelor penale. Deci, lipsa antecedentelor penale nu poate fi considerată ca o circumstanță atenuantă sau ca indice pozitiv ce caracterizează persoana.

Consideră că instanța de judecată, la individualizarea pedepsei, a apreciat ca circumstanțe atenuante faptul că inculpatul, persoana publică, nu stă la evidență la narcolog ori psihiatru.

Asemenea împrejurări nu pot fi considerate ca circumstanțe atenuante din motiv că în principiu, nu pot fi caracteristici persoanei publice.

Astfel, în temeiul celor expuse mai sus Convenția Penală privind Corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999 în art. 12 definește traficul de influență ca acel act comis intenționat, prin faptul de a propune, de a oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj necuvenit ca remunerare oricui afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată la art.2, de la 4 la 6, de la 9 la 11 fie că avantajul necuvenit este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și faptul de a solicita, de a primi sau de a accepta oferta sau promisiunea sub formă de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent că influența este sau nu exercitată sau că influența presupusă produce sau nu rezultatul scontat.

Noțiunea respectivă din Convenția Penală privind Corupția este regăsită și în dispozitivul art. 326 Cod Penal al RM, fapt ce justifică încadrarea acțiunilor învinutului XXXXXXXXXX Ion prin prisma traficului de influență deoarece probele administrate, constată acțiunea de pretindere, acceptare, primire, personal de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Este de menționat că infracțiunea comisă de către învinutul XXXXXXXXXX Ion este o infracțiune prin care se pretind bani sau alte foloase de la o persoană fizică sau juridică de către o alta persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. Infracțiunea de trafic de influență

exista chiar dacă persoana în cauză nu are în realitate influența pe care o pretinde. Infracțiunea se consideră săvârșită în momentul în care persoana care pretinde că are sau chiar are influență primește sau pretinde bani, influență sau alte foloase, sau acceptă promisiuni, daruri în scopul declarat de a determina un anume comportament profesional din partea funcționarului.

Astfel, acuzatorul de stat consideră că gravitatea infracțiunii comise de către Covaș Nicolae presupune necesitatea aplicării unei pedepse corespunzătoare, asprimea căreia ar convinge inculpatul despre necesitatea respectării legii penale.

3.1. Sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXX a fost atacată cu apel și de către inculpatul XXXXXXXXX, care a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei în modul stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul XXXXXXXXX să fie achitat.

În motivarea apelului declarat, a indicat că la baza emiterii sentinței de condamnare în privința lui XXXXXXXXX, instanța de fond a pus doar argumentele invocate de către acuzare, pe cele ale apărării respingându-le nemotivat, iar la unele dintre ele chiar nici nu s-a referit în sentință.

Consideră hotărârea dată nefondată, contrară circumstanțelor de fapt și de drept constatate în cadrul cercetării judecătorești, urmând a fi anulată cu achitarea inculpatului. Probele examinate în instanța de judecată nu au demonstrat vinovăția inculpatului XXXXXXXXX în cele incriminate. Mai mult ca atât, unele dintre probele invocate de către acuzare și examinate în cadrul cercetării judecătorești au fost abținute de către organul de urmărire penală și procuror cu grave încălcări ale Codului de procedură penală, inclusiv și în special prin provocare, fapt ce contravine jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului (în continuare CEDO) în materia dreptului la un proces echitabil.

Conform actului de învinuire, lui XXXXXXXXX i se impută că el în perioada de timp martie-mai 2013 a pretins, acceptat și primit personal în trei tranșe de la Galoi Veaceslav bani în sumă de 95 000 lei pentru sine și unii funcționari din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare în vederea adoptării unei decizii în favoarea ultimului.

Inițial, la data de 21.05.2013, XXXXXXXXX a fost pus sub învinuire conform circumstanțelor de fapt indicate supra, incriminându-i-se comiterea infracțiunii prevăzute la art. 42-324 alin. (3) lit. (d) din Codul penal, corupere pasivă, iar la data de 03.09.2013, fiindu-i modificată învinuirea preventivă, acțiunile numitului au fost definitiv încadrate conform art. 326 alin.(2) lit. (c) din Codul penal, trafic de influență.

Reieșind din textul ambelor învinuiri, rezultă că încadrarea juridică inițială a acțiunilor lui XXXXXXXXX a fost făcută din start neîntemeiat și ilegal, unicul scop fiind de a întemeia formal necesitatea efectuării activității speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor, deoarece în cazul infracțiunii prevăzute la art. 42-324 alin. (3) din Codul penal interceptarea și înregistrarea comunicărilor este admisă, pe când în cazul infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) din Codul penal, încadrarea probată de acuzare, aceste activități speciale de investigații nu puteau fi realizate.

Întru confirmarea acestor raționamente vine faptul că de la bun început procurorul cunoștea faptul că XXXXXXXXX acționează fie ca un subiect privat, fie ca președinte al Asociației Avicultorilor din Republica Moldova (așa rezultă din textul ultimei învinuiri), în ambele cazuri el neavând calitatea de persoană publică pentru a putea fi autor sau coautor al corupției pasive.

Mai mult ca atât, incriminându-i coparticipare la corupere pasivă, procurorul a înaintat o învinuire neclară, astfel încălcându-i lui XXXXXXXXX dreptul fundamental la apărare, ultimul neștiind împotriva cărei infracțiuni trebuie să se apere. Din partea descriptivă a învinuirii inițiale rezultă că XXXXXXXXX acționează precum că în interesele unui funcționar necunoscut din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare (în continuare MAIA) și, de fapt, în calitate de coautor, realizează personal latura obiectivă a infracțiunii, solicitând și primind suma cerută, însă, în dispozitivul ordonanței inițiale de punere sub învinuire se indică că lui XXXXXXXXX i se incriminează coparticipare la corupere pasivă. În acest sens, procurorul nu este consecvent deoarece dacă a considerat că XXXXXXXXX este coautor, atunci nu era necesar să indice în învinuire și art. 42 Cod penal, acțiunile autorilor încadrându-se doar conform articolelor concrete din partea specială din Codul penal. În caz contrar, procurorul urma să indice calitatea de organizator, instigator sau complice, făcând trimitere la alineatul concret din art. 42 din Codul penal.

Toate acestea indică la faptul că acuzarea din start a cunoscut și a avut probat (iar învinuirea, conform art. 281 din Codul de procedură penală, se înaintează doar când există probe concludente și suficiente) că XXXXXXXXX a acționat de unul singur, doar insistând că poate influența anumite persoane publice, concluzii confirmate de procuror prin modificarea învinuirii înaintate ultimului conform art. 326 alin. (2) din Codul penal.

Respectiv, reieșind din faptul că infracțiunea urmărită penal și dedusă judecării este cea prevăzută de art. 326 alin. (2) Cod penal și nu de art. 324 Cod penal, raportând circumstanțele de fapt și de drept la cerințele situaționale exhaustive stabilite la art. 132/8 Cod de procedură penală, procurorul nu putea utiliza acest mijloc probatoriu și respectiv instanța de fond nu putea pune la baza sentinței probele administrate în acest mod.

Concluzia apărării este că urmărirea penală a fost efectuată unilateral pro - acuzare, subiectiv și unilateral fiind ulterior apreciate probele atât de către procuror cât și de către judecător la adoptarea sentinței, fără a fi stabilite toate circumstanțele cazului, inclusiv fapte ce-l dezvinovătesc pe inculpat sau ar confirma poziția lui că a fost provocat la comiterea faptelor incriminate.

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr.7g din 23 februarie 2016, procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces.”

Generalizând asupra jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului în materie (hotărârea Teixeira de Castro contra Portugaliei, din 09 iunie 1998, hotărârea Ramanauskas contra Lituaniei, din 05 februarie 2008, hotărârea Khudobin contra Rusiei, din 26 octombrie 2010 și hotărârea Sandu contra Moldovei, din 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;
- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod pasiv, însă, au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;
- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Astfel, apărarea consideră că în speța dată sunt întrunite toate aceste trei condiții pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea la comiterea infracțiunii.

Acuzarea și condamnarea lui XXXXXXXXX se bazează în mod determinant pe probele obținute doar în cadrul activităților speciale de investigații din 10.04.2013, 30.04.2013 și 22.05.2013, acțiuni care sunt lovite de nulitate din momentul când Galoi Veaceslav, fiind echipat de organul de urmărire penală cu dispozitive speciale de înregistrare a convorbirilor și cu banii marcați pe care

i-a transmis lui Nicolae Covaș. Deoarece banii au fost puși la dispoziție de organul de urmărire penală, în baza cererii lui Galoi Veaceslav (f.d. 151, vol. I) datată cu 30.04.2013, în care a indicat că nu dispune de o astfel de sumă de bani, pe când de către organul de urmărire penală cu o zi înainte de această cerere la 29.04.2013 (probabil cunoscând virtual) deja a numit prin ordonanță efectuarea expertizei pe banii care urma Galoi Veaceslav să-i transmită lui XXXXXXXXXX, din care rezultă că organul de urmărire penală și-a depășit atribuțiile de observare a comportamentului părților în astfel de investigații. Ceea ce duce la concluzia că organele de drept nu au observat dintr-o parte comportamentul părților, ci s-au implicat direct, dirijând cu activitatea denunțatorului Galoi Veaceslav, fapte condamnabile de către CtEDO. Argumentele date ale apărării au fost trecute cu vederea de către instanța de fond, omițându-se a se da careva aprecieri la aceste fapte în sentința de condamnare.

Un alt argument că a avut loc o provocare și că organele de drept la investigarea acestei cauze penale au avut un rol activ, provocator, se demonstrează prin faptul prezentării la solicitarea de urgență a lui Galoi Veaceslav la 22.05.2013 a actelor nesemnate de către responsabilii MAIA de luare în arendă a teritoriului situat în s. Maximovca. Din materialele cauzei rezultă că urgența solicitării lui V. Galoi a fost determinată de termenul limită de 2 zile stabilit de judecătorul de instrucție, care, la demersul procurorului din 21.05.2013 privind autorizarea măsurilor speciale de investigații în continuare cu implicarea lui Galoi Veaceslav și XXXXXXXXXX pe un termen de 30 de zile, l-a admis parțial doar pentru 2 zile (f.d. 112-116, vol. I), fapt ce a determinat ca, la solicitarea organului de urmărire penală, pentru să se încadreze în termenul autorizat de 2 zile, Galoi Veaceslav să urgenceze solicitarea actelor chiar și nesemnate la MAIA pentru a-și duce până la capăt intenția de a-l provoca pe XXXXXXXXXX să comită faptele incriminate.

Deși pe parcursul întregii urmăririi penale s-a insistat că XXXXXXXXXX ar fi extorcat în final 90 mii lei, regizând toată această activitate, procurorul nici nu a luat seama că, de fapt, făcând zel de sârguință, i-a transmis în cele 3 tranșe în total nu 90, ci 95 mii lei. Din toate acestea rezultă că rolul pasiv l-a avut XXXXXXXXXX, iar rolul activ-provocator l-a avut partea acuzării.

Din probele aduse de acuzare nu reiese că până la 01.04. 2013 - 22.05.2013 organul de urmărire penală ar fi dispus de vreo probă, informație obiectivă precum că XXXXXXXXXX ar fi fost implicat anterior în acțiuni de corupție. Acest fapt demonstrează clar că inculpatul a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare. În acest sens, probele ce au stat la baza punerii sub învinuire lui XXXXXXXXXX de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit.c) din Codul penal sunt lovite de nulitate, deoarece XXXXXXXXXX, până la momentul provocării, înscenării și implicării colaboratorilor Centrului Național Anticorupție prin intermediul lui Galoi Veaceslav, nu a fost în vizorul organelor de urmărire penală, pe când cu referire la denunțatorul V.Galoi, se cunoștea cu certitudine că ultimul, de mai multe ori, a conclucrat cu organele de drept având același rol de martor denunțator.

Atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată denunțatorul Galoi Veaceslav nu a reușit să convingă apărarea că a avut intenții reale de a practica activitate de antreprenoriat împreună cu un prieten din Germania, care i-ar fi dat bani pentru aceasta. O astfel de persoană nu este probat că a existat, impunându-se concluzia că este inventată de către denunțator. V.Galoi nu a fost niciodată antreprenor legal, neavând vreodată înregistrată vreo afacere sau întreprindere după sine. Respectiv, concluzia apărării este că în cazul din speță a avut loc o provocare prin înscenarea situației. Urmărirea penală s-a bazat doar pe declarațiile false și neverificate ale denunțatorului, fără să stabilească dacă există sau nu acel cumătru care intenționa să deschidă afacere cu capital străin, să-l audieze și să stabilească intenția lui Galoi Veaceslav de a porni o afacere. Astfel, declarațiile martorului denunțator nu sunt credibile deoarece pe numele lui până la situația din speță nu era înregistrată nici o întreprindere, din care ar rezulta că avea intenția de a porni o afacere, de altfel nu avea o așa experiență, fapt confirmat de însuși V.Galoi în instanța de judecată că a activat până în anul 2005 la autogara centrală din mun. Chișinău după care nu a mai fost angajat în câmpul muncii, pe când din acea perioadă de mai multe ori a devenit unul din „actorii flagrantelor” pe cauzele instrumentate de organele de drept.

La acea persoană care precum că avea de gând să investească banii în acel proiect face trimitere Galoi Veaceslav în stenograma din 22.05.2013, care, la întrebarea lui Covaș Nicolae „...unde-i băietul cela.....”, a răspuns „... îi rău și l-am lăsat la hotelul „Codru,, să doarmă, că tare am vrut să vă fac cunoștință, dar când a început a bodogăni întraiurea, i-am zis să se ducă să se odihnească un pic”. De fapt acea persoană nu a existat, fapt cunoscut de către organele de drept, iar motivul invocat de denunțator și anume deschiderea unei afaceri este unul inventat, înscenat, iar rolul lui Galoi Veaceslav fiind a unui actor, acțiuni ce sunt condamnabile de către CtEDO.

Instanța de fond, în cadrul cercetării judecătorești a respins argumentul apărării că martorul denunțator Galoi Veaceslav anterior a mai fost implicat în acte de provocare, respingând cererea apărătorului de anexa la materialele cauzei penale și a le admite ca probe materialele acumulate la cererea apărării și anume a copiei sentinței Judecătoriei Ungheni din 2007 și a răspunsului procuraturii raionului Ungheni în privința unei cauze penale clasate, în care pe ambele cazuri, în calitate de denunțator, a figurat Galoi Veaceslav și în ambele cazuri argumenta extorcarea de bani prin „...intenția să desfășoare activitate de întreprinzător...”.

Mai mult ca atât, în sentință, instanța de fond eronat a interpretat și apreciat argumentul apărării că învinuirea lui XXXXXXXXXX i-a fost înaintată în baza art.326 alin. (2) lit. c) Cod penal cu încălcarea gravă a dispozițiilor Codului de procedură penală. Astfel, în instanța de judecată au fost expediate două cauze penale diferite, una pornită la 01.04.2013 pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, care nu are o finalitate și de fapt nici nu-i este incriminată lui XXXXXXXXXX și cauza penală pornită la 22.08.2013 pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, de care este învinuit XXXXXXXXXX. Deoarece există 2 cauze penale și, respectiv, XXXXXXXXXX era bănuit de comiterea a 2 crime, soluția pe caz trebuia să vizeze ambele infracțiuni pentru care au fost pornite urmărirea penale, nefiind valabilă poziția instanței de fond că în acest caz este aplicabilă instituția modificării învinuirii.

Acest aspect este important, în raport cu prevederile art.132/5 alin. (9) din Codul de procedură penală, în care este expres indicat că judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației, termen care, la data pornirii cauzei penale, 22.08.2013 pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, de care este învinuit Covaș Nicolae, deja era expirat. În consecință, reieșind din aceste circumstanțe de fapt și de drept, rezultă imposibilitatea folosirii datelor obținute în cadrul cauzei penale pornite la 01.04.2013 conform art. 324 alin. (3) Cod penal, deoarece folosirea acestor probe în altă cauză penală nu a fost solicitată și, respectiv, autorizată de către judecătorul de instrucție. Aceste inacțiuni ale procurorului sunt ireparabile și constituie încălcări grave ale dispozițiilor Codului de procedură penală.

Inculpatul a mai invocat că conform raportului ofițerului de investigații a CNA Nichiforciuc din 04.04.2013 reiese că organele de drept până la înregistrarea plângerii și audierea denunțatorului Galoi Veaceslav deja investigau acest caz deoarece, nici în plângerea lui Galoi Veaceslav, nici în audierea acestuia, nu au fost menționate careva date privind numele Ministrului Agriculturii, Bumacov Vasile și vice-ministrului Guțu Viorel, care contra unor sume bănești impunătoare (sunt stabilite cazuri concrete) ar putea favoriza la urgentarea eliberării și avizării documentelor ce țin de activitatea lor de serviciu..... Ceea ce demonstrează faptul dirijării de către organul de

urmare penala cu acuziune nu Galoi veaceslav la inscenarea, insugarea și provocarea lui XXXXXXXXXXXX la comiterea miraclunni.

În sentință, instanța de fond nu s-a referit faptul că organul de urmărire penală intenționat nu a ridicat descifrările convorbirilor telefonice între denunțator și inculpat, pentru a stabili cine și cui a telefonat și de câte ori, cu scopul de a-l plasa pe inculpatul XXXXXXXXXXXX în imposibilitatea de a-și proba nevinovăția, deși din analiza stenogramelor convorbirilor telefonice prezentate la cauza penală rezultă că acel care telefona și insistă la întâlnire era Galoi Veaceslav, și nu inculpatul.

Prin urmare, apărarea consideră că în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a lui XXXXXXXXXXXX de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, concludente și suficiente, dobândite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpatului Covaș Nicolae la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului ca rezultat al provocării ultimului la săvârșirea faptelor incriminate, motiv din care inculpatul urmează a fi achitat.

4. În ședința Curții de Apel procurorul Scutelnic Cătălin a solicitat admiterea apelului eclarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, în temeiurile motivelor invocate în cererea de apel și respingerea apelului declarat de inculpatul XXXXXXXXXXXX, ca fiind nefondat.

Acuzarea consideră că instanța de fond în mod corect și în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a apreciat probele administrate de către acuzarea de stat fapt în temeiul căruia corect a constatat dovedită vinovăția lui Covaș Nicolae Ivan, iar motivele expuse în conținutul apelului declarat de inculpat nu s-au confirmat și nu corespund probelor cercetate.

4.1. Inculpatul XXXXXXXXXXXX și avocatul Popov Iulia în ședința Curții de Apel au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat și admiterea apelului declarat de inculpat, în temeiul motivelor invocate.

5. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge ca nefondate apelurile declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și de inculpatul XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXXXX, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări, din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

În baza art. 409 Cod penal, (1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. **(2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.**

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, **judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.** (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de procedură penală, **(1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.**

5.2. La pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului XXXXXXXXXXXX, concluzionând just vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi - *pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.*

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii nominalizate.

Astfel, fiind audiat în instanța de apel, inculpatul Covaș Nicolae a declarat susține declarațiile date anterior, nu are declarații suplimentare. Nu recunoaște vinovăția în cele incriminate.

Fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul XXXXXXXXXXXX vina în cele incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că începând cu martie 2013 feciorul Covaș Sergiu i-a spus că un prieten de-al lui vrea să-l întâlnească pentru a-l ajuta cu perfectarea actelor de arendă sau să procure un lot de pământ pentru inițierea unei afaceri, dar să aibă careva clădiri cu comunicații, la care i-a refuzat de multe ori, însă din spusele feciorului i-a transmis numărul acestuia de telefon unui oarecare Veaceslav pe care ulterior a aflat că se numește Galoi Veaceslav. Își amintește că prima dată acesta l-a telefonat la sfârșitul lunii martie 2013, insistând la întâlnire de câteva ori pe zi, la care a refuzat dar prima întâlnire cu acesta a avut loc pe 04 aprilie 2013, la sediul Partidului Liberal Democrat din Moldova pe str. Ștefan cel Mare 73. Își amintește această dată, deoarece era a doua zi când au trecut în oficiu situat pe adresa indicată mai sus, ca urmare până la aceasta dată sediul Asociației Avicultorilor se afla în sectorul Rîșcani mun. Chișinău, de aceea nici pe 01.04.2013 nici mai înainte de aceasta nu s-a întâlnit și nici nu l-a cunoscut pe Galoi. Totodată, menționează că venind la sediul partidului Galoi, spunea că doar el poate să-i rezolve problema, să afle existența unei astfel de locații, insistând la implicarea și altor funcționari publici din cadrul Ministerului Agriculturii. La momentul de față, cât și în momentul reținerii de către colaboratorii CNA, a înțeles că Galoi Veaceslav l-a provocat intenționat la săvârșirea faptelor date, din start urmărind provocarea, cât și producerea consecințelor, pornirea prezentei cauze penale cu ulterioara tragere la răspundere penală, de aceea nu avea idee de începerea unei afaceri, dar nici nu dispunea de careva mijloace financiare, și trimiterea pe care o făcea la investitorul străin era o modalitate de convingere în privința sa pe când acesta nu a existat. Cu Galoi niciodată nu a vorbit de suma de 10000 Euro. Insistența și inițiativa de a transmite persoanelor cu funcție de răspundere a sumei de 90000 lei pentru urgentarea întocmirii actelor de arendă a fost a lui Galoi, acesta adresându-se cu mult timp înainte de începerea efectuării înregistrărilor de către CNA. niciodată nu l-a sunat pe Galoi Veaceslav, mereu ultimul insistă asupra întâlnirilor, telefonând fie pe fiul acestuia ori telefonându-l personal. Astfel, studiind materialele dosarului, a văzut că potrivit stenogramelor au fost înregistrate doar discuțiile selective cu Galoi și anume acelea în care Galoi este

pasiv, doar îl descosea la discuții, dar el tăcea, pe când ceilalți discuți la alte întâlniri unde vorbea despre bani, cât și cui este disponibil să le transmită provocându-l la săvârșirea acestor fapte cât și răspunsurile sale negative, respingătoare nu au fost înregistrate, sau intenționat nu au fost anexate la materialele probatoriului. Totodată, mai indică că Galoi Veaceslav, prezentându-se la întâlnirile era ca doua persoane, „dvuhlicinii”, venea în costum și cu cravata, și zicea „iih, aha” iar a doua dată venea în cămașă și era disponibil cu bani mulți să achite orișice persoană numai ca contractul să fie făcut într-un timp cât mai scurt. Inițial s-a angajat doar să identifice lotul de pământ pentru începerea afacerii lui Galoi cu investitorii străini, fără careva remunerări sau implicarea careva sau a cuiva, apoi i-a explicat că n-a avut de a face cu așa ceva, nu cunoaște procedura dată, ar trebui el singur să-și perfecteze toate actele, că nu este motiv ca cineva să refuze, și că totul se va face legal. El și mai tare a insistat prin provocări să îl implice în aceasta prin promisiuni false că îl va angaja pe feciorul Sergiu în calitate de manager, că investitorul străin și anume cumătrul lui din Germania are bani nelimitați, și este de acord la orice cheltuieli pentru inițierea afacerii, și că intenționează să vină în Moldova și să înceapă cât mai urgent activitatea. După ce a mers împreună cu Galoi pe coridoarele Ministerului Agriculturii și văzând cine se ocupă cu perfectarea actelor la una din întâlnirile sale, care din păcate nu au fost înregistrate de colaboratorii CNA Galoi singur a desenat pe foaie cui și ce sume de bani trebuia să le transmită, pe care i-a dat-o lui, ca ulterior tot Galoi, după care și procurorul să invoce că a estorcat sumele date de la acesta. Pentru licitație actele le-a adus Galoi, dar nemijlocit la acesta a participat el tot la rugămintea lui precum că el este foarte ocupat în ziua aceea, acțiunea despre care apoi a înțeles că intenționat l-a pus în situația punând la cale nu inițierea afacerii dar tragerea sa la răspundere penală.

Anterior, câțiva ani în urmă feciorul Adrian a importat carne de pasăre de peste hotare, pe care Galoi a procurat-o cu bani cash, ceea ce era o cantitate ne semnificativă, cu care nu cunoaște ce a făcut. Mai comunică că niciodată nu a fost implicat în acte de corupție. Dacă Galoi nu îl provoca la asemenea fapte, niciodată nu era să recurgă la așa ceva. Pe 30 aprilie 2013 a fost telefonat de Galoi cu aproximativ două ore înainte de a-i transmite banii - 45 000 lei, l-a invitat în fața BC „Mobiasbank” S.A. de pe bd. Ștefan cel Mare la orele 11 precum că a primit 45 000 lei de la cumătrul lui din Germania, venind la locul dat el a ieșit dintr-o mașină pe care nu a văzut-o cu banii în mână bancnote a câte 500 lei în fața videocamerei de pe peretele băncii, la care l-a întrebat de ce afișează banii la camera, și i-a zis „tac bussines”, și le-a transmis în geantă fără ca să le atingă. La 08 noiembrie 2016, chiar în ziua când a fost ședința sa la Judecătoria Buiucani seara pe la orele 19 o bună parte din programele televiziunii au fost arătate acțiunile dubioase cu care se ocupa Galoi Veaceslav. Consideră că nu a comis o infracțiune, fiind provocat de Galoi Veaceslav. Banii în sumă de 45000 Lei i-a primit pentru urgentarea documentelor și transmiterea lor la persoanele cu funcții de răspundere din cadrul Ministerului Agriculturii. Comunică că suma primită nu a fost transmisă nici la o persoană din cadrul Ministerului Agriculturii, nimeni nu a primit nici o copeica și nici nu a fost dusă discuție cu ei, suma de 45000 lei a fost transmisă la S.R.L. „Capilate” pentru procurarea cârnii tocate din Polonia. La inițiativa lui Galoi Veaceslav a fost transmisă suma de 45000 lei, l-a provocat, a insistat că pentru urgentarea documentelor ca să fie transmisă aceasta suma de 45000 lei. Galoi Veaceslav cunoscând ce persoane se ocupa cu pregătirea documentelor a propus 10000 lei și a insistat să-i dea pentru a fi urgentate documentele date, respectiv, ieșind din clădirea Ministerului Agriculturii el i-a transmis 5000 lei pentru urgentarea și perfectarea contractului de arendă. Suma de 5000 lei a fost transmisă tot pe acele motive, însă urma să fie transmis de la investitorul străin din Germania o suma mai mare de 45000 lei. Deci cetățeanul Galoi Veaceslav la data de 22 mai l-a telefonat de zeci de ori că vine din Germania cumătrul lui să vadă contractul chiar și fără semnătură copia că este un așa contract de arendă pentru terenul dat. În ziua aceasta a participat la Grupul de lucru toata ziua și Galoi Veaceslav i-a propus că anume să se ducă în restaurantul acesta de zeci de zeci ori prin telefon atât a lui cât și a șoferului ca sa meargă pe 22 mai să facă cunoștință cu investitorul cumătrul lui care a adus banii din Germania. Venind în restaurant, el a declarat că cumătrul s-a îmbătat și nu poate veni la restaurant și a transmis banii în sumă de 45000 lei. Pentru aceleași motive, urgentarea perfectarea contractului de arenda. Nu poate spune din ce calcule a ieșit suma de 95000 lei, se vede că după foaia care a transmis-o cetățeanului Galoi Veaceslav nu a cerut remunerări pentru el și de aceea calculul a fost făcut de cetățeanul și la insistența lui Galoi. Deci în oficiu PLDM din bd. Ștefan cel Mare 73, cetățeanul Galoi Veaceslav la una din întâlniri a desenat cui și cât trebuie să transmită și i-a transmis-o mie, nu a acordat atenție la această foaie care a fost desenată de Galoi, iar la finele dosarului prin explicația sa a făcut trimitere cum era foia desenată de cetățeanul Galoi Veaceslav și a fost depusă la dosar. Concretizează că a fost presat telefonic să îndeplinească cerințele lui Galoi Veaceslav, prin urmare nu se consideră vinovat (f.d. 174-176, Vol. II).

5.3. Cu toate că inculpatul XXXXXXXXXX nu recunoaște vinovăția în cele incriminate, culpabilitatea lui XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (2) lit. c) Cod penal este *dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume prin:*

- *declarațiile martorului Smionov Nelli Ion date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în ședința instanței de apel, potrivit cărora cu XXXXXXXXXX în relații de rudenie sau prietenie nu este, îl cunoaște ca client al S.R.L. „Magistra Preș” unde activează în calitate de jurist administrator, firma sa presta servicii tipografice lui Covaș ca persoană fizică, și anume servicii de imprimare a felicitărilor, invitațiilor. În luna aprilie anul 2013, activând în calitate de jurist, prestează inclusiv și servicii de intermediari privind înregistrarea întreprinderilor și modificări în actele de constituire a societăților comerciale. XXXXXXXXXX s-a adresat cu rugămintea de a fi înregistrată o societate comercială pentru o cunoștință, în detaliu nu poate să comunice mai amănunțit care cunoștință, i-a adus la cunoștință că era necesar să fie prezent viitorul fondator. Peste ceva timp d-lui s-a apropiat cu fondatorul, acesta din urmă a fost consultat despre care acte era necesar pentru a constitui o societate comercială, care era termenul, și care este procedura de înregistrare. Totodată i-a adus la cunoștință fondatorului că era necesar de mers la biroul notarial pentru a fi autentificat o procură de împuternicire din numele fondatorului pe numele său cu dreptul de reprezentarea a intereselor privind depunerea actelor cu privire la înregistrare, achitare a taxelor de stat, cu dreptul de a semna cererea de depunere a actelor, de a primi certificat constatator pentru depunerea mijloacelor bănești în capitalul social, totodată i-a fost adus la cunoștință că primirea actelor de constituire a societății comerciale este obligatoriu prezența lui, au mers la notar, în baza procurii date a mers la Camera Înregistrării de Stat, a reprezentat interesele fondatorului cu privire la înregistrare, înregistrarea a fost în termen de urgență.*

La primirea actelor a fost personal fondatorul prezent. D-lui a primit actele, inclusiv și ștampila a primit-o, toate cheltuielile le-a suportat fondatorul, împreună cu taxele de stat și ștampila a fost în jur de 2600 lei, când a primit fondatorul actele de la cameră atunci i s-a eliberat taxele de stat care constituiau în jur de 1200 lei, diferența dată i s-a eliberat factură fiscală pentru serviciile fiscale și originalul le-a văzut la CNA când a fost audiată în luna iulie sau august, la sfârșit le-a adus la cunoștință instanțele la care trebuia să meargă după înregistrare, inspectoratul fiscal, fondul social, direcția statistică. Concretizează că genurile de activitate au fost discutate împreună de către fondator și Covaș Nicolae, nu ține minte cine a indicat genul de activitate, dar erau împreună, prima dată a fost Covaș Nicolae singur, a întrebat-o ce acte sunt necesare, a doua oară a fost Nicolae Covaș cu fondatorul, era problemă cu adresa juridică, deoarece fondatorul avea viza de domiciliu în afara mun. Chișinău, într-un raion. Ei au decis în urma consultării că o să fie încheiat contract de locațiune după înregistrarea de stat, dar la momentul înregistrării conform legislației este necesar de prezentat o

scrisoare de garanție de la persoana juridică, proprietarul. A fost prezentată scrisoarea de garanție, nu-și aduce aminte de la cine, nu ține minte cine a achitat sumele de bani pentru serviciile prestate, ea discută cu fondatorul, explică condițiile, activitățile împreună le-au discutat, genul de activitate a societății erau serviciile de agricultură, printre genurile de activitate era inclus și comerțul produselor alimentare. Solicitarea înregistrării în mod de urgență a societății a venit din partea d-lui Covaș, la primirea documentelor fondatorul a fost singur, la autentificarea procurii posibil fondatorul a fost singur. Concretizează că sumele achitate, suma de 1300 lei a fost pentru taxa de stat iar suma de 1700 lei pentru serviciile prestate (f.d.23-24, vol. II);

- **declarațiile martorului Brad Tudor Andrei date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în ședința instanței de apel**, potrivit cărora îl cunoaște pe XXXXXXXXXX. În relații de prietenie sau rudenie nu sunt. În luna aprilie, anul 2013, data cu precizie nu ține minte, a fost invitat de fondatorul stațiunii, institutul de zootehnie, în persoana directorului adjunct d-1 Focșa pentru a pregăti documentele de dare în arendă prin licitație cu strigare a brigăzii de tractoare nr.2. Personal a fost pe teritoriu cu un reprezentant al firmei S.R.L. „Doi Cumătri”. Ulterior, fiind numit în calitate de președinte de către fondator a creat comisia într-un număr de 6 persoane, din cadrul institutului și din cadrul stațiunii. La prima ședință a comisiei s-au stabilit cuantumul de plată a dării în arendă, s-a stabilit termenul și plata de participare la licitație. A fost comunicat în ziarul Drapelul muncii că se dă în arendă terenul de 2 ha. După cele expuse s-a adresat către fondator prin care am solicitat eliberarea permisiunii în scris de a da în arendă lotul. Ulterior directorul adjunct i-a comunicat verbal că se permite transmiterea în arendă a lotului, însă prin careva înscrisuri aceasta nu a fost confirmat, licitația s-a petrecut la 17 mai, în oficiul directorului, în prezența comisiei din 6 persoane, și a 2 persoane care erau pretendente la câștigarea licitației, și anume reprezentantul firmei S.R.L. „Doi cumătri” care era XXXXXXXXXX și al doilea o persoană fizică Grabovschi. Nicolae Covaș s-a prezentat ca co-fondator al firmei S.R.L. „Doi Cumătri”, cu 5 minute înainte de licitație Nicolae Covaș a pus întrebarea că 3 ani este termen mic și a solicitat un termen de 7 ani iar comisia a luat decizia de a accepta. Licitația a fost condusă de d-l Focșa, s-a început primul pas cu suma de 43715 lei și suma finală de 139877 lei, suma constituia arenda pentru arendarea anuală a terenului, după petrecerea licitației fost încheiat contract iar fondatorul i-a spus că în timpul apropiat să fie dat la cancelaria ministerului, ceea ce a și făcut, împuternicirile lui Covaș Nicolae au fost identificate în baza pașaportului, a fost pedepsit de minister că nu a verificat împuternicirile lui Nicolae Covaș. Licitația a fost legală cu unele excepții de procedură care le-a încălcat, la moment la Ministerul Agriculturii este act precum că licitația a fost anulată însă nu cunoaște când a avut loc acest fapt. Firma nu a prezentat un bussines plan, dar a arătat genul de activitate „prelucrarea lemnului”. Din 2 ha, 1 și 6 zecimi era teren agricol, dar sunt amplasate pe teren 3 clădiri, casa mecanizatorului 100 m2, 2 încăperi de reparație a tehnicii 180 m2 și un mic depozit cu gard împrejur, nu era utilaj frigorific nici într-un depozit, nu era vorba de înstrăinare sau prelucrare a cămii (f.d. 25-26, Vol. II).

- **declarațiile martorului Galoi Veaceslav Vasile date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în ședința instanței de apel**, potrivit cărora îl cunoaște pe XXXXXXXXXX din luna martie 2013, el dorea să-i cumpere un lot de pământ cu încăpere în regiunea mun. Chișinău sau în afara orașului. Prin discuție telefonică cu XXXXXXXXXX dacă are așa o încăpere sau are pe cineva să dea în arendă sau să procure. D-lui i-a spus că nu are dar va întreba pe cineva, după îl va telefona și îi va spune. Peste ceva timp, o zi sau două, precis nu ține minte, d-lui l-a sunat, i-a dat un nr. de telefon, a spus ca este al tatălui său Nicolae, l-a sunat, s-a prezentat că-s din partea lui Sergiu pentru a stabili o întâlnire, întâlnirea a avut loc în sediul PLDM Centru, în spate la Procuratura Generală, la oficiul d-lui s-au întâlnit, i-a comunicat că vrea să arendeze sau să cumpere un teren împreună cu o încăpere pe o perioadă mai îndelungată, d-lui i-a spus ca Sergiu i-a explicat, este așa un lot cu încăpere în Maximovca, i-a dat un nr. de telefon și i-a spus la cine să se apropie, s-a deplasat acolo și s-a întâlnit cu o persoană director sau vice-director cu numele Focșa. După i-a explicat și d-lui că vrea să cumpere sau să arendeze un lot, d-lui i-a dat un lucrător, inginer cadastral, și i-a spus sa-i arate localul, ulterior a fost, a văzut localul, la aranjat, era lumina, traseu, canalizare, și s-a întors înapoi, i-a comunicat domnului Focșa că îl aranjează, a întrebat prețul, ultimul i-a spus ca nu se vinde dar se dă doar în arendă, după aceea a venit în oraș, s-a întâlnit cu Nicolae Covaș la sediu, i-a spus ca îl aranjează terenul și ar vrea să-l ia în arendă. D-lui a spus ca se va duce la Ministerul Agriculturii să vorbească cu cineva ca să-l poată lua mai repede în arendă. Peste câteva zile s-au întâlnit, toate întâlnirile aveau loc la sediu, i-a comunicat că a vorbit cu o persoană de la Ministerul Agriculturii, nu i-a menționat statutul, funcția, și s-a înțeles ca este posibil să-i dea în arenda pe un termen de 25 ani, dar ca să fie mai repede trebuie 10 000 (mii) euro. După s-au înțeles la suma de 90 mii lei. Peste câteva zile împreună cu Covaș Nicolae s-au dus la Ministerul Agriculturii. Pe scări urcând Nicolae Covaș îi spunea cât să-i propună ca s-au pornit la vice-ministru Guțu, i-a comunicat că nu a fost niciodată pe așa întrebări iar, Nicolae Covaș i-a spus că urmează sa-i propună 50 000 lei. D-l Covaș a intrat în oficiu la vice-ministrului, l-a așteptat în anticamera, și peste vreo ora, 40 minute d-lui a ieșit împreună cu vice-ministru, Nicolae Covaș i-a spus vice-ministrului că acesta este băiatul care vrea să ia în arendă pământul din Maximovca. După ce, s-au coborât Nicolae Covaș i-a spus îi trebuie niște bani de cheltuielă, pentru masă, iar el i-a dat 5000 lei. Peste ceva timp, Nicolae Covaș i-a spus este persoană fizică, dar pentru a lua în arendă trebuie persoana juridică, respectiv s-au dus la o adresă unde se fac ștampile, unde a făcut procura unei doamne, și d-ei i-a făcut întreprindere, Nicolae Covaș a recomandat doamna, procura nu ține minte cum a fost întocmită, simplu sau la notar, întreprinderea i-a făcut-o rapid în 24 h, după aceea a fost la banca și a pus pe contul firmei 5400 lei. După s-au întâlnit cu XXXXXXXXXX, d-lui i-a spus că trebuie un avans pentru licitații, ca să ia mai repede în arendă lotul, suma de 45 000 lei. Concretizează că suma de 50000 lei era destinați vice-ministrului, 10000 lei d-lui Focșa directorului institutului sau adjunctului, 5000 lei la o șefă de secție a institutului, 3000 lei la niște participanți la licitație și 22000 lei lui Nicolae Covaș, ulterior s-au înțeles cum transmite banii în tranșe. După ce s-a petrecut licitația Nicolae Covaș l-a anunțat că a câștigat licitația, i-a spus că trebuie să îi mai transmită niște acte, în câteva zile s-a întâlnit pe la orele 7-8 în Centru în restaurantul Bastion, d-lui i-a transmis niște copii a contractelor iar el restul sumei de 45 mii lei. Datorii față de Nicolae Covaș nu are, anterior cu acesta nu a contractat, nu i-a livrat marfă pe care urma să o achite, nu era dator la nimeni nici lui Nicolae Covaș nici unui membru al familiei acestuia. Anterior evenimentelor descrise a avut înțelegeri cu membrii familiei inculpatului în vederea desfășurării activității de antreprenoriat, însă nu a avut afaceri cu înstrăinarea cămii de pui. Anterior o ruda de-a d-lui Covaș, feciorul Andrei, împreună cu o cunoștință de a sa în 2009 au importat de la Odessa 30 tone de carne de pui. Suma de 95 mii lei nu are nici o legătură cu carnea care a fost importată de la Odessa. Nu avea nici o activitate până a fi condamnat, nu a fost încadrat în câmpul muncii, careva activitate de întreprinzător individual nu a desfășurat. Scopul arendării terenului cu încăpere a fost că dorea să pornească o activitate, să prelucrez lemn. Anterior a fost vice-director la securitatea Autogara Centrală, Chișinău, a activat până în luna august 2005, după nu am fost încadrat în câmpul muncii, întreprinderea S.R.L. „Doi Cumătri” nu mai activează, o să-și ispășească pedeapsa și o să vadă care va fi soarta companiei, pe Covaș Sergiu l-a cunoscut în oficiul lui Covaș Adrian, care este feciorul lui XXXXXXXXXX în perioada 2009-2010, careva relații de colaborare cu Covaș Sergiu nu a avut, comportamentul d-lui Covaș Nicolae la discuțiile referitor la petrecerea licitației erau normale, Nicolae Covaș a spus că trebuie avans ca să înceapă oamenii a lucra, prima suma de 45 mii lei. Referitor la necesitatea influențării rezultatelor licitației Nicolae Covaș a spus că trebuie să dea la oameni bani ca să se petreacă mai repede licitația (f.d.106-108, Vol. II);

- **declarațiile martorului Covaș Adrian Nicolae date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în ședința instanței de apel**, potrivit cărora cu 8-9 ani în urmă a cunoscut pe numele Andrei la recomandat pe d-l Galoi ca fiind o persoană care

de apel, potrivit cărora cu o-9 ani în urmă, o persoană pe numele Andrei l-a recomandat pe d-l Galoi ca fiind o persoană care activează în domeniul importului de carne. Pe parcursul a câteva luni, a reușit să se întâlnească cu d-lui și a înțeles că este un intermediar între o companie care importă carne, la întâlnirea pe care a avut-o cu Galoi Veaceslav, d-lui l-a rugat să-l ajute să-i vândă aproximativ de 20 tone de pulpe pui Broiler import Brazilia sau Argentina sau America, nu mai ține minte. Din cauza că compania era nouă pe piață și nu avea piață de desfacere a produsului. La acel moment lucra în calitate de vice-direktor la compania S.R.L. „Nina – ASN”, și a procurat pe parcursul la 6-8 luni de zile practic 80% din tot volumul de pulpe. Respectiv pe durata la câțiva ani, pe parcurs a mai comunicat pe diferite întrebări din domeniul cârmii, și nu au fost afaceri până la următoarea tranzacție care s-a făcut. Din motiv că d-lui îi spunea ca are mai multe chioșcuri de vânzare, și vindea l-a rugat pe fratele său să intervină cu ajutor în marketing, din cauza ca avea mai multe responsabilități și nu reușea, și a transmis mai multe numere de contact la diferiți cumpărători printre care a fost și d-lui Galoi. Cu ajutorul fratelui au început să vândă cantități mai mari printre care unul dintre cumpărătorii angroșiști a avut negocieri cu Galoi Veaceslav, înainte cu ceva timp de tranzacția de vânzare-cumpărare, s-a întâlnit cu d-lui la telecentru la restaurantul Green Park, și s-au înțeles referitor la toate detaliile, după ceva timp a înțeles din discuții că afacerea merge spre a vinde o cantitate impunătoare de produse. Pe urmă au aflat că aici a fost o altă situație la mijloc, s-a la Green park cu Veaceslav Galoi acesta fiind cu mașina scumpa neagra, l-a preîntâmpinat și avertizat ca nu vindeau produsele în datorie, și plata trebuie să fie prin virament bancar sau prin achitarea cheș, d-lui i-a spus că probleme cu banii nu sunt, când va fi momentul el vine și aduce plata în avans. Concretizează că sunt doi frați, diferența între ei este de 4 ani, respectiv cel mai mic la momentul nu activa, și este vorba despre Covaș Sergiu. După cum a menționat mai sus, Veaceslav Galoi deținea mai multe chioșcuri prin oraș, anume la piața centrala, unde putea realiza marfa, suma de 45 000 lei a intrat în casieria firmei, la Capellati, produsul era tocătură de farș, produs de import din țara de origine Polonia. La întreprinderea Capellati este fondator de la momentul înregistrării la Camera înregistrării a întreprinderii, și sunt director după modificările care s-au făcut la camera de Înregistrării, la întreprindere Nina ASN din 1997 până în 2015 a activat în calitate de vice-direktor, din 2012 până în 2015 activează în baza contractului de muncă prin cumul, are studii superioare de jurist USM, contabilitate și audit ASEM și administrator de insolabilitate. Nu cunoaște care întreprindere o reprezenta Veaceslav Galoi și nici statutul care îl avea în această întreprindere, din motiv ca a trecut foarte mult timp și în al doilea rând eu a preîntâmpinat ca plata se face în avans așa ca nu am avut necesitate nici de contract de vânzare-cumpărare nici de rechizitele întreprinderii sau ce statut avea el. Procedura atunci când plata se face în avans, respectiv contabilitatea împreună cu reprezentantul întreprinderii care a avansat se eliberează factura fiscală sau de expediție, și se eliberează bon de plata. În cazul când marfa se eliberează în datorie, se face contract de vânzare-cumpărare cu indicația la toate punctele nemijlocit ce se referă la creditarea unui agent economic, și se eliberează marfa. În factură se indica cumpărătorul, sau delegatul, sau firma intermediară, cel care a avut înțelegere, un agent economic. Atunci când se făcea plata în avans nu se făcea un contract și nu a memorizat denumirea agentului economic pe care-l reprezenta Galoi. Nu poate răspunde ce acte contabile au fost eliberate pe suma de 45 000 lei care au fost introduse în 2013 în casa firmei Capillati și cui au fost eliberate din motiv ca a fost 3 ani în urmă și atunci activau cu mulți agenți economici și trebuie verificată informația, sa fie ridicata din arhiva contabilității, era posibil ca în perioada 30 aprilie 2013 contabilitatea firmei Capillati să elibereze factura fiscală sau de expediție fără prezența beneficiarului și eliberarea bonului fiscal pentru suma de bani fără introducerea fizică a mijloacelor bănești în contabilitate. Nu ține minte tot cu privire de gestionarea firmei deoarece când nu reușea personal ruga fratele sau tatăl să-l ajute (f.d.132-134, vol. II);

- **declarațiile martorului Covaș Sergiu Nicolae date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în ședința instanței de apel**, potrivit cărora este fiul lui Covaș Nicolae, aproximativ în luna octombrie 2012, la o întrevedere cu fratele Andrian a făcut cunoștință cu Galoi Veaceslav. Tot atunci la întrevederea asta din discuții a înțeles că Galoi Veaceslav are trei copii, soția este bolnavă de cancer și are nevoie de careva ajutor. Tot atunci s-a discutat de un ajutor pentru Galoi deoarece soția era bolnava de cancer, la nivelul familiei au hotărât să-l ajute, i-au acordat un ajutor în sumă de 200 euro pentru medicamente pentru soție. Pe parcurs a doua a treia zi i-a ajutat pe copii, el îi spunea că într-un fel copii sunt nevoiași, nu au ce mânca, și l-au ajutat cu carne, ceva conserve e.c.t. La începutul anului 2013 a fost telefonat de Galoi i-a comunicat precum că a găsit un investitor străin care vrea să investească în Republica Moldova într-o afacere, afacerea consta din producerea butoaielor de lemn în volum mare, la care l-a rugat sa îl ia și pe el la lucru în afacerea dată. După aceasta dânsul i-a comunicat ca are nevoie de un lot de teren de pământ pentru investițiile date, l-a rugat să-l ajute să găsească acest lot, dânsul a aflat că tatăl acestuia XXXXXXXXXX ar fi în echipa partidului PLDM, adică într-un fel i-a spus să-l roage pe tatăl său să ajute la acest lot de pământ precum ca ar avea careva cunoștințe din cadrul Ministerului Agriculturii, și i-a spus că dacă îl ajută îl ia la lucru cu un salariu foarte foarte bun cu condiții avantajoase, motiv pentru care a vorbit cu tatăl său care de multe ori l-a refuzat categoric comunicându-i că nu se poate, nu cunoaște pe nimeni de la Ministerul Agriculturii, cuvinte care le-a transmis și lui Galoi Veaceslav însă ultimul a insistat să se întâlnească cu tatăl său. Galoi iar l-a telefonat, iar insistă, precum că investitorul are nevoie de acest lot de pământ, mai urgent, pentru a porni aceasta afacere în Republica Moldova, la impulsul lui Galoi l-a rugat pe tatăl său Nicolae Covaș de a-l ajuta măcar cu ceva pentru că i-a propus un post de muncă decent, respectiv într-o zi i-a făcut cunoștință tatei cu Galoi Veaceslav, ulterior a fost sunat de Galoi Veaceslav care insistă să vorbească cu tatăl acestuia care nu îi răspundea la telefoane, iar investitorul îl impunea ca mai repede să hotărască întrebarea cu acest lot ca să dea drumul la acest proiect, aceasta investiție. Ulterior tatăl a acceptat, s-au întâlnit la sediul PLDM unde activa, i-a povestit despre un lot care l-a văzut vizual, s-au schimbat cu Galoi Veaceslav iar cu telefoanele (f.d.152-153, vol. II);

- **declarațiile martorului Covaș Nicolae Nicolae date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în ședința instanței de apel**, potrivit cărora perioada de când se cunoaște tatăl său XXXXXXXXXX cu Galoi Veaceslav nu cunoaște, dar l-a telefonat Veaceslav Galoi în perioada 2013, primăvara, cu o rugăminte, i-a spus că se cunoaște cu fratele Sergiu, și cu tatăl acestuia Nicolae Covaș, și are rugăminte să-l ajut cu producție alimentară carne de pui doua cutii, să le procure să le transmită la rutieră, după care l-a telefonat pe fratele acestuia pentru a confirma dacă se cunoaște cu așa persoană, fratele i-a confirmat și l-a rugat să-l ajute cu producție alimentară deoarece Veaceslav Galoi avea nevoie de ajutor, familia acestuia fiind într-o stare foarte vulnerabilă, soția era bolnavă de cancer și a rămas cu trei copiii minori, motiv pentru care ulterior l-a contactat pe Veaceslav Galoi și i-a comunicat că îl ajută, a procurat de la acesta doua lăzi de carne de pui înghețat, l-a telefonat la indicația ultimului a mers la gara auto la Calea Basarabiei, și i-a transmis producția ulterior nu a mai discutat cu acesta (f.d.154, Vol. II);

- **prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel și anume prin:**
- **procesul-verbal nr. 1A** al Comisiei de Licitație instituită în cadrul Î.S. „STE. Maximovca” prin care s-a decis extinderea dreptului de arendă de la 3 la 7 ani (f.d. 29, Vol. I).

- **procesul-verbal nr. 1** al Comisiei de Licitație instituită în cadrul Î.S. „STE.Maximovca”, prin ordinul nr.14-P din 08.05.2013 prin care s-a decis organizarea licitației (f.d.30, Vol. I).

- **procesul-verbal nr. 2** privind rezultatele licitației localitatea Maximovca din 17 mai 2013 (f.d. 31, Vol. I).

- **calculul plății pentru arenda brigăzii pentru tractoare nr. 2** pentru anul 2013, suma totală spre plată (cu TVA)

constitudina 112325 lei + 4239 (%) + 23313 lei (1VA) = 139877 lei (I.d. 32, Vol. I).

- **contractul de arendă nr.1 încheiat între Î.S. „STE.Maximovca”** în persoana directorului Brad Tudor, care acționa în baza statutului, numit „Arendator”, și „Doi Cumătri” S.R.L., în persoana lui Galoi Veaceslav Vasile, numit în continuare „Arendaș” (f.d.33, Vol. I).

- **copia procurii** eliberate de Galoi Veaceslav Simionov Neli la data de 16 aprilie 2013 de ai reprezenta interesele în fața Camerei Înregistrării de Stat (f.d.42).

- **ordonanța din 20 mai 2013** prin care a fost efectuată ridicarea bonului care confirmă achitarea sumei de 5800 lei în contabilitatea IP „Institutului Științifico-Practic de Biotehnologie în Zootehnie și Medicină Veterinară” (f.d.45).

- **interpelarea Î.S. „STE.Maximovca”** în adresa Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare prin care solicitat înregistrarea contractului de arendă nr.1 din 17 mai curent, încheiat între Î.S. „STE.Maximovca” și S.R.L. „Doi Cumătri” privind transmiterea în arendă a brigăzii de tractoare nr.2 cu terenul aferent de 1 ha pe un termen de 7 ani (f.d.51, Vol. I).

- **procesul-verbal de examinare din 06 iunie 2013** conform căruia au fost examinate documentele prezentate de ÎS „STE Maximovca” Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare referitor la licitația petrecută de stațiune pentru acordarea în arendă a brigăzii de tractoare nr.2 (f.d.55, Vol.1).

- **procesul-verbal de examinare a bancnotelor** din 30 aprilie 2013, prin care au fost examinate 90 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare, în total 45000 lei ce iau fost eliberate lui Galoi Veaceslav, pentru a le oferi lui XXXXXXXXXX sub control ofițerilor CNA (f.d.149-150, Vol. I).

- **cererea lui Galoi Veaceslav** prin care a solicitat eliberarea sumei de 45 000 lei din bugetul CNA în legătură cu extorcarea sumei date de către Covaș Nicolai (f.d.151, Vol.1). - Procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 22 mai 2013, prin care au fost examinate 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei ce iau fost eliberate lui Galoi Veaceslav, pentru a le oferi lui XXXXXXXXXX sub control ofițerilor CNA (f.d.169-171, Vol. I).

- **raportul de expertiză nr. 158 din 29 aprilie 2013**, conform căruia 90 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare, în total 45000 lei, au fost confecționate la întreprinderile specializate în fabricarea banilor și hârtiilor de valoare (f.d.163-167, Vol.1).

- **Raportul de expertiză nr. 150-151 din 22 mai 2013**, conform căruia 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei MD, au fost confecționate la întreprinderile specializate în fabricarea banilor și hârtiilor de valoare (f.d.189-199, Vol. I).

- **procesul-verbal de percheziție și examinare corporală** din 22.05.2013 în care sunt consemnate rezultatele acțiunilor de urmărire penală și anume faptul că XXXXXXXXXX a predat benevol 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei, primite de la Galoi Veaceslav (f.d. 205-208, vol. I).

- **procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 23 mai 2013**, în care au fost consemnate rezultatele urmăririi vizuale a lui XXXXXXXXXX din 30.04.2013, 14.05.2013, 17.05.2013, 20.05.2013, 21.05.2013, 22.05.2013 (f.d.104-109, Vol. I).

- **procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor cu înregistrarea de imagini din 23 mai 2013**, în care au fost consemnate rezultatele măsurilor speciale de investigație efectuate în cadrul întrevederilor dintre XXXXXXXXXX și Galoi Veaceslav din 21.05.2013 și 22.05.2013 (f.d.115-119, Vol. I).

- **procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 22 mai 2013** în care sunt consemnate rezultatele acțiunilor de urmărire penală și anume faptul că Covaș Nicolae a predat benevol 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei MD, primite de la Galoi Veaceslav (f.d.205-208, Vol. I).

- **procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație** – documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) și prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare din 08 mai 2013, la care a fost anexate și stenograme, în care au fost consemnate documentările întrevederilor dintre Galoi Veaceslav și XXXXXXXXXX din 10.04.2013, 25.04.2013 și 30.04.2013 (f.d.62-81, Vol. I).

- **ordonanța din 18 august 2013** prin care a fost dispus de a recunoaște în calitate de corpuri delictive bancnotele menționate în partea constatatoare a ordonanței (f.d.215-217, Vol.1).

- **ordonanța din 22 august 2013** prin care a fost dispus de a recunoaște în calitate de corpuri delictive compact discurile de model „Titanium” cu numerele: 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1164, 1165 și de model „Esperanza” cu nr.1162 și 1163 (f.d.218, Vol. I).

Astfel, Colegiul Penal, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt și de drept în privința inculpaților, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către XXXXXXXXXX a infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (2) lit. c) Cod penal - **pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.**

5.4. Colegiul Penal constată cu certitudine că vina lui XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii de trafic de influență se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate mai sus, și anume prin declarațiile martorilor și probelor scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina lui XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel respinge argumentul inculpatului precum că el urmează să fie achitat, deoarece nu-și recunoaște vinovăția la nici o etapă a procesului penal, deoarece *nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.*

Astfel, Colegiul Penal consideră că *versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală.*

Potrivit apelului înaintat de către inculpat, XXXXXXXXXX solicită achitarea sa, pe motiv că la caz este o provocare și el de fapt nu este vinovat de cele incriminate.

Raportând motivele invocate în apel la materialele cauzei penale, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate de inculpat nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care Colegiul Penal va respinge solicitarea de achitare ca fiind nefondată.

Colegiul Penal reține că în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente, pertinente și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția lui XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile martorilor Simionov Nelli, Brad Tudor, Dragan Evghenia, Galoi Veaceslav, Covaș Adrian, Covaș Sergiu, XXXXXXXXXX, precum și ansamblul probelor scrise ale cauzei, vinovăția inculpatului rezultând indubitabil din procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație – documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) și prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare din 08 mai 2013, la care a fost anexate și stenograme, în care au fost consemnate documentările întrevederilor dintre Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae din 10.04.2013, 25.04.2013 și 30.04.2013 (f.d.114-119, Vol. I).

Colegiul Penal reține că **obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 326 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

Prin „**bunuri**” se are în vedere, printre altele - semnele bănești autentice (bancnotele sau dele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine).

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la alin. (1) art. 326 Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- 1) *pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;*
- 2) *acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;*
- 3) *primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.*

În fond, înțelesul noțiunilor „pretindere”, „acceptare” și „primire” ne este cunoscut din investigațiile asupra infracțiunii specificate la alin. (1) art. 324 Cod penal. Urmează doar să se facă o ajustare la esența juridică a infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 326 Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 326 Cod penal este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative:

- 1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, republică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoană publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitare sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, republică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, republică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Subiectul infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal este: 1) *persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani;* 2) *persoana juridică (cu excepția a autorității publice).* În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane pur persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional)

În art. 326 Cod penal, termenul „influență” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. Evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la alin. (1) art. 326 Cod penal. Astfel, influența la care se referă dispoziția în cauză nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc. Drept urmare, în sensul prevederii de la alin. (1) art. 326 Cod penal, termenul „influență” privește acea influență care trebuie să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii. Aceasta trebuie să izvorască, de exemplu, din raporturile de rudenie sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc.

Astfel, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de fond a constatat cu certitudine că acțiunile inculpatului XXXXXXXXXX întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal. Respectiv faptul pretinderii

remunerații ilicite de către XXXXXXXXXX de la Galoi Veaceslav se confirmă prin declarațiile lui Galoi Veaceslav care fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ a comunicat instanței că s-a adresat la inculpatul XXXXXXXXXX pentru ajutor de a arenda un teren pentru inițierea unei afaceri la care inculpatul i-a comunicat că cunoaște unii angajați ai Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare care îi pot ajuta de a obține terenul dorit în arendă, iar pentru a urgenta examinarea chestiunii date este necesar să dea 10000 Euro, ulterior înțelegându-se la suma de 90000 lei (f.d.106-108, Vol.2).

Faptul pretinderii remunerației ilicite de către inculpat se confirmă prin procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație – documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) și prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare din 08 mai 2013, la care a fost anexate și stenograme, în care au fost consemnate documentările întrevederilor dintre Galoi Veaceslav și XXXXXXXXXX din 10.04.2013, 25.04.2013 și 30.04.2013 (f.d.114-119, Vol.1).

Astfel, convorbirile interceptate redade în cadrul conținutului stenogramelor anexate la procesul-verbal sus menționat, adevăresc pe deplin faptul pretinderii de către XXXXXXXXXX de la Veaceslav Galoi a sumei de 90000 lei în vederea contribuției la soluționarea problemei privind darea în arendă a terenului solicitat. Faptul acceptării remunerației ilicite de către inculpatul XXXXXXXXXX de la Veaceslav Galoi se confirmă atât prin declarațiile lui Galoi Veaceslav cât și prin declarațiile Simionov Neli care confirmă că XXXXXXXXXX s-a adresat ei cu scopul de a deschide o societate comercială pentru o anumită persoană, la ea se prezenta împreună cu fondatorul și i-a comunicat că are nevoie de a deschide afacerea în termeni rapizi (23-24, Vol. II).

Totodată, prin declarațiile lui Brad Tudor se confirmă că XXXXXXXXXX s-a prezentat în calitate de reprezentant al S.R.L. „Doi Cumătri” în scopul petrecerii licitației cu privire la extinderea dreptului la arendă de la 3 la 7 ani, cu privire la stabilirea prețului pentru arendă, ulterior constatându-se că XXXXXXXXXX nu avea împuterniciri de reprezentare a S.R.L. „Doi Cumătri” (f.d. 25-26, Vol. II).

Instanța de fond a constatat corect că în acțiunile lui XXXXXXXXXX se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, or, convorbirile interceptate redade în cadrul conținutului stenogramelor anexate la procesul-verbal sus menționat, adevăresc pe deplin faptul pretinderii de către XXXXXXXXXX de la Galoi Veaceslav a sumei de 90000 lei în vederea contribuției la soluționarea problemei privind darea în arendă a terenului solicitat. Faptul acceptării remunerației ilicite de către inculpatul XXXXXXXXXX de la Galoi Veaceslav se confirmă atât prin declarațiile lui Galoi Veaceslav cât și prin declarațiile martorului Simionov Neli care confirmă că XXXXXXXXXX s-a adresat la ei cu scopul de a deschide o societate comercială pentru o anumită persoană, la ea se prezenta împreună cu fondatorul și i-a comunicat că are nevoie de a deschide afacerea în termeni rapizi (23-24, vol. II).

De asemenea, sunt relevante declarațiile martorului Brad Tudor, care a relatat că XXXXXXXXXX s-a prezentat în calitate de reprezentant al S.R.L. „Doi Cumătri” în scopul petrecerii licitației cu privire la extinderea dreptului la arendă de la 3 la 7 ani, cu privire la stabilirea prețului pentru arendă, ulterior constatându-se că XXXXXXXXXX nu avea împuterniciri de reprezentare a S.R.L. „Doi Cumătri”.

Totodată, martorul Dragan Evghenia confirmă faptul că XXXXXXXXXX a fost în anticameră în scopul de a lua unele documente cu privire la terenul din comuna Maximovca, mun. Chișinău, totodată adresându-se și vice-ministrului, Astfel, instanța de fond a statuat just că prin faptul adresării funcționarilor Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, precum și unui jurist cu privire la soluționarea cerinței lui Veaceslav Galoi, se confirmă faptul acceptării de către XXXXXXXXXX a remunerației ilicite pretinse de la Veaceslav Galoi. Totodată, faptul primirii remunerației ilicite de către XXXXXXXXXX se mai confirmă și prin procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 22 mai 2013 în care sunt consemnate rezultatele acțiunilor de urmărire penală și anume faptul că XXXXXXXXXX a predat benevol 10 bancnote cu nominalul a câte 500 lei fiecare și 200 bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, în total 45000 lei, primite de la Galoi Veaceslav.

În aceeași ordine de idei, s-a reținut corect că faptul primirii remunerației ilicite de către XXXXXXXXXX se confirmă inclusiv prin procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație – documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) și prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare din 08 mai 2013, la care a fost anexate și stenograme, în care au fost consemnate documentările întrevederilor dintre Galoi Veaceslav și XXXXXXXXXX din 10.04.2013, 25.04.2013 și 30.04.2013, precum și procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 23 mai 2013, în care au fost consemnate rezultatele urmăririi vizuale a lui XXXXXXXXXX din 30.04.2013, 14.05.2013, 17.05.2013, 20.05.2013, 21.05.2013, 22.05.2013 (f.d.62-81, 104-109, Vol.1).

Instanța de apel consideră necesar de a confirma suplimentar concluzia primei instanțe referitor la faptul că vina inculpatului XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii de trafic de influență este demonstrată pe deplin prin procesele-verbale ale măsurilor speciale de investigație, conform cărora XXXXXXXXXX susținând că are influență asupra persoanelor publice și cu demnitate publică din cadrul ministerului, pe care îi v-a determina să-i acorde reprezentantului S.R.L. „Doi Cumătri”, Galoi Veaceslav, terenul din com. Maximovca, a pretins, acceptat și primit bani în sumă de 95000 lei; procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 22 mai 2013, conform căruia XXXXXXXXXX a predat benevol banii în sumă de 45000 lei, ceea ce constituia ultima parte din banii pretinși și primiți de la Galoi Veaceslav, iar bancnotele predate erau anume acele bancnote pe care Galoi Veaceslav i le-a transmis sub controlul colaboratorilor CNA; de procesele-verbale de audiere a martorilor care confirmă că XXXXXXXXXX a participat la licitație în locul lui Galoi Veaceslav și s-a ocupat activ de obținerea S.R.L. „Doi Cumătri” a dreptului de arendă a brigăzii de tractoare. Totodată, XXXXXXXXXX prin faptul că în prezența lui Galoi Veaceslav intra în biroul vice-ministrului agriculturii și industriei alimentare îi crea impresie ultimului că într-adevăr deține influență asupra persoanelor cu demnitate publică și după cum susținea contra sumei de 90000 lei va organiza acordarea terenului în arendă.

5.5. Colegiul Penal respinge ca nefondat argumentul inculpatului precum că în speță a existat provocare față de inculpatul XXXXXXXXXX.

Astfel, se reține existența unei „provocări” în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului dacă sunt îndeplinite condițiile: 1) situația presupus infracțională tinde să fie probată prin solicitarea emanând de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o invitație directă la comiterea unei infracțiuni sau a unui martor anonim; 2) lipsa oricărui indiciu că, fapta ar fi fost săvârșită fără aceasta intervenție.

În acest context, se indică la exigențele generale a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale de echitate consacrate expres în articolul 6 „dreptul la un proces echitabil”, exigențe ce se aplică procedurilor referitoare la toate tipurile de infracțiuni penale, de la cea mai simplă, la cea mai complexă. Interesul public nu ar justifica utilizarea elementelor obținute în rezultatul unei provocări din partea poliției.

Instanța de judecată ține să menționeze că, în speța dată nu a avut loc o „provocare” sau „instigare” la săvârșirea infracțiunii de către inculpați din partea organelor de drept or, banii transmisi s-au depistat asupra lui XXXXXXXXXX, deci s-a dovedit că aceștia au fost transmisi inculpatului, și totodată, s-a dovedit că martorul Galoi Veaceslav într-adevăr a avut intenția și în final și-a realizat scopul de a prelua acel teren de pământ în arendă, astfel încât se combate alegația inculpatului precum că martorul a acționat doar cu intenția de a-l provoca pe el.

Cu referire la argumentul invocat de XXXXXXXXXX precum că prin urmărirea vizuală a fost înscenată o provocare clasică din partea lui Galoi Veaceslav ghidat de ofițerii CNA, prima instanță corect a respins acest argument ca neîntemeiat deoarece inculpatul nu a contestat faptul că în imagine este anume persoana sa.

În ședința de judecată, de către apărare nu a fost invocat falsul respectivelor înregistrări a convorbirilor. În virtutea prevederilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cu privire la dreptul la un proces echitabil, instanța europeană a subliniat că nu urmează a fi ignorate dificultățile inerente activității de cercetare desfășurate de organele de poliție, pentru aceasta ele sunt obligate să recurgă din ce în ce mai des, în special în cadrul luptei împotriva corupției, la informatori și la practicile „sub acoperire”. De altfel, a spus Curtea, corupția inclusiv în cadrul organelor de forță menite a asigura ordinea publică, a devenit o problemă majoră în numeroase țări, iar Convenția penală privitoare la corupție (nr. 173 din 27 ianuarie 1999) autorizează utilizarea tehnicilor de investigare speciale necesare la obținerea de probe în acest domeniu, cu condiția de a nu se aduce atingere drepturilor și obligațiilor ce decurg din convențiile internaționale multilaterale privitoare la protecția drepturilor omului (CEDO, 5 februarie 2008, Ramananskas c/Lituanie). În acest context, instanța de judecată corect a menționat jurisprudența CEDO în cauza (CEDO, 09 iunie 1998, Teixeira de Castro contra Portugal), unde reclamantul în speța dată, ca exemplu, tot a invocat faptul că nu a beneficiat de un proces echitabil în măsura în care el a fost incitat de polițiști, îmbrăcați în civil să comită infracțiunea pentru care a fost condamnat, acesta a susținut că nu ar fi comis niciodată infracțiunea pentru care a fost condamnat fără intervenția agenților provocatori care au acționat din propria inițiativă și fără să fi fost deschisă vreo anchetă judiciară prealabilă. La ce, Guvernul s-a apărut arătând că utilizarea unor metode speciale de investigație este admisă în cea mai mare parte a statelor membre ale Consiliului European, în special în privința luptei împotriva corupției, că în speță nu a fost vorba despre folosirea de „agenți provocatori”, „ pentru că cei doi polițiști „nu au creat o intenție criminală,, ci au folosit „intenția criminală deja existentă la inculpat,, și că în cursul procedurii, el ar fi avut posibilitatea să-i interogheze pe cei doi polițiști, iar instanțele naționale și-au întemeiat decizia nu numai pe intervenția incriminată, dar și pe alte mijloace de probă.

Reieșind din jurisprudența CEDO, se va reține o provocare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (hot. Teixeira de Castro contra Portugaliei, 9 iunie 1998, §§38, 39). Investigarea activității infracționale nu este realizată într-o manieră pasivă, dacă: acuzatul s-a angajat în comiterea actelor de corupere la inițiativa agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, fiind ținta unor solicitări asidui din partea acestora; nu există nici o dovadă că acuzatul a mai comis alte infracțiuni, în special infracțiuni legate de corupție (hot. Ramanauskas contra Lituaniei, 5 februarie 2008, §67).

Generalizând asupra jurisprudenței CEDO în materie (hot. Teixeira de Castro contra Portugaliei, 9 iunie 1998; hot. Ramanauskas contra Lituaniei, 5 februarie 2008; hot. Khudobin contra Rusiei, 26 octombrie 2010; hot. Sandu contra Moldovei, 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;
- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, ba mai mult ca atât, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului);
- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Conform jurisprudenței CEDO instigarea de către poliție are loc atunci când ofițerii implicați sau persoane care acționează în baza instrucțiunilor date de către aceștia, nu se limitează la investigarea activităților infracționale într-o manieră pasivă, dar exercită presiuni asupra persoanei în sensul determinării la comiterea infracțiunii, care în mod normal nu ar fi fost comisă, în scopul obținerii probelor și acuzării.

În speța dată diferită judecătii, s-a constatat că pretinderea banilor a avut loc anterior implicării autorităților oficiale, iar ofițerii s-au limitat la investigarea activității infracționale a inculpatului XXXXXXXXXX, ei nu au exercitat o influență de așa natură, încât să-i determine pe ultimii la săvârșirea infracțiunii. Totodată, la materialele cauzei penale se regăsește procesul-verbal de primire a plângerii din 04.04.2013 (f.d. 15, vol. I), conform căreia solicită să fie atras la răspundere penală funcționarul public care pretinde prin intermediul lui Nicolae suma de 10 000 euro în schimbul oferirii unui teren în arendă.

Galoi Veaceslav nu a avut calitatea de investigator sub acoperire în cadrul prezentului proces penal, or, infracțiunea de trafic de influență este o infracțiune formală care se consideră consumată în momentul pretinderii remunerației ilicite, fapt ce impune concluzia că această infracțiune a fost comisă fără concursul organelor de drept.

În concluzie, instanța de apel apreciază că acțiunile ofițerilor CNA nicidecum nu au avut efectul unei provocări și instigări la săvârșirea infracțiunii imputate în prezenta cauză penală din partea autorităților statului, ci dimpotrivă, organul de urmărire penală a administrat probe care indică că infracțiunea ar fi fost săvârșită și fără intervenția colaboratorilor CNA, motiv pentru care se respinge ca nefondat argumentul inculpatului .

Colegiul Penal respinge argumentul inculpatului precum că cauza penală a fost pornită în baza art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar învinuirea înaintată a fost în baza art.326 alin.(2) lit. c) Cod penal, iar probele obținute în legătură cu efectuarea măsurilor speciale de investigație urmează a fi declarate nule prin prisma prevederilor art. 94 alin. (1) nct. 8) Cod de procedură penal. or. măsurile speciale

de investigație au fost efectuate în ordinea stabilită de lege, de către apărare nefiind contestate, respectiv și probele obținute drept urmare a acestor măsuri sunt legale. În această ordine de idei, instanța de judecată menționează că în corespundere cu prevederile art. 252 Cod de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia. Astfel, organul de urmărire penală pe parcursul efectuării investigației a întreprins toate măsurile conferite de lege, probele obținute fiind perfect legale prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, se subliniază că legiuitorul a conferit acuzatorului de stat posibilitatea de a modifica învinuirea dacă pe parcursul urmăririi penale, în procesul administrării probelor organul de urmărire penală consideră necesar acest fapt. Prin urmare, acuzatorul de stat este în drept de a schimba învinuirea, or, potrivit art. 283 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale, apar temeuri pentru schimbarea sau completarea acuzării înaintate învinuitului, procurorul este obligat să înainteze învinuitului o nouă acuzare sau să o completeze pe cea anterioară în conformitate cu prevederile articolelor respective din prezentul cod.

Instanța de fond a remarcat just că investigația penală l-a vizat pe inculpat ca persoană care a comis infracțiunea concretă și nu a vizat inculpatul ca fiind funcționar - președinte al asociației obștești - susceptibil de a pretinde, accepta și primi bani pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale. Cu referire la argumentul apelantului precum că XXXXXXXXXX nu este persoană publică și prin urmare nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul Penal reiterează cele enunțate la pct. 5.4, potrivit cărora subiect al infracțiunii de trafic de influență poate fi orice persoană fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Colegiul Penal respinge alegația inculpatului precum că probele puse la baza sentinței au fost acumulate cu încălcarea legislației în vigoare. Astfel, instanța de fond a efectuat o analiză complexă în acest sens, subliniind că prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 aprilie 2013 a fost autorizată documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea urmăririi prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice adică relevarea și fixarea acțiunilor lui XXXXXXXXXX precum și alte persoane implicate în solicitarea transmiterii și primirii sumei de bani pretinsă de Galoi Veaceslav pe un termen de 30 zile începând cu data eliberării autorizației, utilizarea de aparate tehnice de înregistrare (f.d.61, Vol.1), încheiere ce nu a fost contestată, fapt ce certifică legalitatea acțiunilor organului de urmărire penală.

Prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 mai 2013 a fost declarată ca fiind legală măsura specială de investigație documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice adică relevarea și fixarea acțiunilor lui XXXXXXXXXX, precum și altor persoane implicate la solicitarea transmiterii, primirii sumelor de bani pretinsă de la Galoi Veaceslav, utilizând aparate tehnice de înregistrare, care a fost consemnat în procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 08 mai 2013 în cauza penală nr.2013970138 (f.d.100, Vol.1), încheiere care nu a fost contestată, fapt ce certifică legalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală. Totodată, prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 21 mai 2013 a fost autorizată efectuarea măsurilor speciale de investigație și anume: interceptarea și înregistrarea comunicărilor cu înregistrarea de imagini pe un termen de 2 zile între Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae (f.d.116, Vol.1).

Prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2013 a fost constatată respectarea cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigație în cauza penală nr.2013970138 – interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice moderne, care au avut loc între declarantul Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae la 21.05.2013 între orele 15.15-15.21, 22.05.2013 între orele 20.28-21.08 (f.d.134, Vol.1).

Prin încheierile Judecătorului de instrucție a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 21 mai 2013 a fost autorizată efectuarea percheziției la domiciliul lui Covaș Nicolae (f.d.139,148, Vol.1). Prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 21 mai 2013 a fost autorizată efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume: cercetarea la fața locului, în locul transmiterii banilor de către Galoi Veaceslav și primirii banilor de către Covaș Nicolae sau alte persoane care vor pretinde banii de la Galoi Veaceslav; și, percheziția și examinarea corporală asupra lui Covaș Nicolae, precum și asupra persoanelor la care se pot afla banii extorcați de la Galoi Veaceslav de către Covaș Nicolae, percheziție în încăperi, automobile sau alte locuri unde vor fi transmiși banii extorcați de către Covaș Nicolae (f.d. 210, Vol. I).

Astfel, prima instanță a statuat corect că măsurile speciale de investigații efectuate în prezenta cauză penală au fost autorizate în modul prevăzut de lege, rezultatele acestora, ulterior, fiind verificate și legalizate prin încheierile judecătorului de instrucție devenite irevocabile prin neatacarea acestora de către apărare, indicate mai sus.

Instanța de apel respinge ca fiind neîntemeiată și alegația inculpatului precum că martorul Galoi Veaceslav anterior a mai fost implicat în acte de provocare, or, comportamentul martorului nu este relevant speței deoarece fiecare caz se examinează în particular, la caz fiind cercetată fapta prejudiciabilă comisă de inculpatul XXXXXXXXXX din perspectiva întrunirii elementelor infracțiunii imputate.

Generalizând cele indicate supra, se constată înafara oricăror dubii culpabilitatea lui XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii de trafic de influență este demonstrată pe deplin în baza ansamblului probator, astfel încât Colegiul Penal consideră că instanța de fond corect a încadrat acțiunile lui Covaș Nicolae în baza art. 326 al. (2) lit. c) Cod penal - **pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.**

5.8. Potrivit textului apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, procurorul invocă ca temeuri de casare a sentinței instanței de fond faptul că prima instanță incorect a individualizat aplicarea pedepsei, pedeapsa numită inculpatului XXXXXXXXXX fiind una prea blândă.

Autorul apelului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică hotărârea primei instanțe referitor la aplicarea unei pedepse non-privative de libertate față de XXXXXXXXXX și la neaplicarea pedepsei complementare prevăzute de art. 65 al. (3) Cod penal.

Astfel, acuzatorul de stat consideră că pedeapsa sub formă de amendă este vădit neproportională circumstanțelor cauzei, personalității inculpatului și relevanței valorilor sociale prejudiciate.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în apel, Colegiul Penal constată că acesta nu își găsește confirmarea la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea

individualizării și stabilirii pedepsei lui XXXXXXXXXX.

Colegiul Penal reține că în baza art. 61 Codului penal, (1) Pedepșa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) *Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform art. 75 Codului penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. *La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

În cauza deferită judecării, potrivit sentinței adoptate, inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale ce constituie 40000 (patruzeci mii) lei.

La caz, Colegiul penal reține că instanța de fond a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, la locul de muncă, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate.

La stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul anterior nu a fost în conflict cu legea, este căsătorit, nu are persoane la întreținere.

Instanța de fond a remarcat că legiuitorul, estimând în abstracto pericolul social al infracțiunii incriminate la art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (în redacția legii penale la momentul comiterii faptei 2013), a stabilit că aceasta se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 8000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, astfel legiuitorul nu a stabilit pedeapsa complementară în cazul persoanelor fizice.

De asemenea nici în redacția legii penale actuale, art. 326 al. (2) Cod penal prevede că persoanele fizice se pedepsesc cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, astfel legiuitorul nu a stabilit pedeapsa complementară în cazul persoanelor fizice.

Instanța remarcă că legiuitorul în dispoziția art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal nu a prevăzut pentru persoanele fizice pedeapsa complementară.

Ținând cont de dispozițiile prevederilor art. 326 al. (2) Cod penal, se reține că la caz prevederile art. 65 Cod penal nu sunt operabile, deoarece inculpatul XXXXXXXXXX nu a comis infracțiunea în exercitarea funcției, or, în momentul comiterii infracțiunii activa în calitate de președinte al asociației obștești a viticultorilor din Republica Moldova.

Colegiul Penal respinge solicitarea acuzatorului de stat de aplicare a prevederilor art. 65 Cod penal față de XXXXXXXXXX, or, prima instanță a menționat în mod just că inculpatul XXXXXXXXXX nu a comis infracțiunea în exercitarea funcției, or, în momentul comiterii infracțiunii activa în calitate de președinte al asociației obștești a viticultorilor din Republica Moldova. Deși prin fapta inculpatului Covaș Nicolae au fost lezate relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor, aceasta nu a fost comisă în exercitarea funcției de către inculpat.

Prima instanță a reținut că infracțiunile prevăzute la art. 326 Cod penal prezintă o amenințare tot mai gravă pentru preeminența dreptului, democrație și drepturile omului, subminând principiile bunei administrări, echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitanând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății, iar potrivit art. 12 „Traficul de influență” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27.01.1999, stabilește: fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri care se manifestă necesare pentru a stabili drept infracțiune, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, a oferi sau a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat ca remunerare oricui care afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată în articolele 2, 4-6 și 9-11 fie Convenției penale cu privire la corupție, fie că avantajul nedatorat este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și fapta de a solicita, a primi sau a accepta oferta sau promisiunea în calitate de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent dacă influența a fost sau nu exercitată sau dacă influența presupusă a produs sau nu rezultatul scontat.

În mod întemeiat, instanța de fond a ținut cont și de conduita martorului Galoi Veaceslav, care urmărea un interes personal drept urmare a acțiunilor inculpatului.

Prima instanță a luat în considerație că la momentul comiterii infracțiunii de către Covaș Nicolae, sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (2009) prevedea pedeapsa pentru persoanele fizice sub formă de amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar pentru persoanele juridice cu amendă în mărime de la 3000 la 8000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În prezent, prin Legea nr. 326 din 23 decembrie 2013, în vigoare din 25 februarie 2014 (M.O.nr. 47-48/92 din 25.02.2014) privind modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificată sancțiunea alin. (2) al art. 326 Cod penal, care în redacția nouă

privind modificarea și completarea unei acte legislative, a fost modificată sancțiunea am. (2) al art. 26 Cod penal, care în redacția nouă prevede o pedeapsă pentru persoanele fizice sub formă de amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar pentru persoanele juridice cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Potrivit art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Potrivit art. 8 Cod penal, *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Astfel, instanța de fond corect a aplicat legea penală de la momentul comiterii infracțiunii, a ținut cont de faptul că inculpatul XXXXXXXXXX nu a fost în conflict cu legea anterior, comițând pentru prima dată o infracțiune, dispune de o reputație ireproșabilă, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut, are o vârstă înaintată, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului XXXXXXXXXX poate fi aplicată pedeapsa sub formă de amendă, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art. 326 alin. (2) Cod penal, în vigoare la data comiterii faptei martie-aprilie 2013, în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale ceia ce constituie suma de 40000 lei. Instanța de judecată reține că în privința inculpatului nu este rezonabilă aplicarea unei pedepse mai aspre cu închisoarea indicată în sancțiunea prevăzută la art. 326 alin. (2) lit. c) Cod Penal, or, deși inculpatul nu a recunoscut vina, instanța nu a reținut circumstanțe agravante sau atenuante.

Prima instanță a consemnat că inculpatul nu a comis infracțiunea în exercitarea funcției deținute, totodată, martorul Galoi Veaceslav era cointerestat în rezultatul acțiunilor întreprinse de către inculpat, respectiv, iar pedeapsa aplicată nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, Colegiul Penal consideră că la caz nu se constată vreun temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre în privința lui XXXXXXXXXX, iar pedeapsa, astfel cum a fost stabilită de către instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, motiv pentru care Colegiul Penal respinge ca fiind nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman și menține pedeapsa aplicată de către prima instanță, ca fiind corectă și echitabilă.

6. Generalizând aspectele invocate supra, Colegiul Penal ajunge la ferma concluzie despre necesitatea respingerii ca fiind nefondate a apelurilor declarate de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și de inculpatul XXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXX, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), art. 418-419 Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Se resping ca nefondate apelurile declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și de inculpatul XXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXX, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 13 iunie 2017, orele 14.00.

Președintele ședinței, judecător:

Judecător :

Judecător :

Cobzac Elena

Ouș Ludmila

Teleucă Stelian